

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Bayersk Viltsporhund

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Norsk Schweisshund Klubb

Versjon 1
Gyldig t.o.m 01.01.2018

Bayersk Viltsporhund

Norsk Schweisshund Klubb

Bayersk Viltsporhund

Innholdsfortegnelse

Innledning	5
Generelt	5
Rasens historie; bakgrunn og utvikling.....	5
Overordnet mål for rasen.....	5
Rasens populasjon	6
Populasjonsstørrelse.....	6
Gjennomsnittlig kullstørrelse.....	6
Effektiv populasjonsstørrelse	6
Innavlsgrad	6
Bruk av avlsdyr.....	6
Innhenting av avlsmateriale fra andre land.....	6
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	6
Prioritering og strategi for å nå målene	7
Helse	7
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen.....	7
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter.....	7
Forekomst av reproduksjonsproblemer.....	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	9
Prioritering og strategi for å nå målene	9
Mentalitet og bruksegenskaper	9
Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester	9
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	10
Prioritering og strategi for å nå målene	10
Atferd	10
Atferdsproblemer	10
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	10
Prioritering og strategi for å nå målene	10
Eksteriør	11
Eksteriørbedømmelser.....	11
Overdrevne eksteriørtrekk.....	11

Bayersk Viltsporhund

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	11
Prioritering og strategi for å nå målene	11
Oppsummering	12
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål.....	12
Plan for videre arbeid i klubben.....	12

Bayersk Viltsporhund

Innledning

NKK har det overordnede ansvaret for raseavl i Norge i dag, mens Norsk Schweisshund klubb har ansvaret for å forvalte avlen av Bayerisk og Hannoveransk Viltsporhund. Vi har nå fått i oppdrag fra NKK å utarbeide en avlsstrategi (RAS) for Bayerisk viltsporhund som vi nå presenterer her. NKKs avlstrategi og etiske grunnregler for avl og oppdrett er grunnlaget denne strategien bygger på. RAS er ført i pennen av Anna Hoel i samarbeid med avlsrådet i NSHK. Hensikten med strategien er å sikre bevaring av en funksjonsfrisk og sunn brukshund med et rasetypisk utseende som til enhver tid kan benyttes til formålet: *Ettersøk av skadet hjortevilt.*

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Viltsporhunden er en meget gammel hundetype i Europa. Den har holdt seg så å si uforandret siden kelternes tid. Sammen med kelterbracken har denne hundetypen vært den som ble brukt som jakt- og sporhund. Tradisjonen var å velge ut den stødigste hunden i et kull for opptrening til sporhund. Disse hundene ble ført i lange liner og sporet opp viltet slik at jegerne kunne felle det. Dersom en slik "leithund" kom i kontakt med blodspor ble den ikke lengre benyttet som "leithund, men kun som "schweisshund". Med det menes en hund som ble brukt til å spore skadd vilt. Den var da, i følge deres tradisjoner ikke lengre egnet til sporing av friskt vilt. Framover mot vår tid ble jaktmetodene endret med overgang fra pil og bue til kruttdrevne skytevåpen i jaktsammenheng. Dette førte til at hundene mer og mer ble brukt som rene Schweisshunder og treningen ble lagt opp deretter.

Tidligere ble det ikke drevet noen egentlig ren avl på annet enn bruksegenskaper og egnethet til oppgaven. Derfor fikk man tidlig hunder med de riktige egenskapene med hensyn til konsentrasjon, evne og vilje til å følge kalde spor av vilt så lenge det måtte behøves. Først og fremst dreide dette seg om hjortevilt, men også villsvin og gemse. I bratte fjellstrøk var store tunge hunder mindre egnet. Det meldte seg derfor et behov for en lettere hundetype når det skulle drives ettersøk på gemse og hjortevilt i bratte fjellstrøk. Derfor ble det påbegynt et målbevisst krysningsarbeid mellom Hannoveransk Viltsporhund og røde lettere bracke typer. Dette resulterte i en meget mobil og energisk hund med lettere beinbygning enn Hannoveraneren og lengre bein enn brackene.

På slutten av 1800-tallet ble det også krysset inn alpestøvere som brandelbracke og trollerbracke med disse sporhundene. Avkommene etter disse krysninger ble fra 1870-1890 renavlet og utgjør i dag den Bayeriske Viltsporhunden slik vi kjenner den i dag. Den er en meget mobil og energisk hund med lettere beinbygning enn Hannoveraneren og lengre bein enn brackene.

Den Bayeriske Viltsporhunden er en ren schweisshund, det vil si en hund som er avlet som en spesialist for ettersøk av klauvilt.

Overordnet mål for rasen

Det overordnede målet for raseavlen i dag er å bevare rasens spesielle evner som ettersøkshund. Det vil si en hund med ekstremt god nese, sunn kondisjon, stor evne til konsentrasjon, samt en meget sterk vilje til å holde det sporet den blir satt på så lenge det måtte være ønskelig.

Bayersk Viltsporhund

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

Fra 2002 og frem til 2013 er det registrert 242 individer i Norge. Det fødes mellom 1 og 5 kull årlig, om dette tallet har vært stabilt.

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Rasen er fruktbar. Det blir født i gjennomsnitt 6,9 valper pr kull. (2002-2013)

Innavlsgrad

Å få ned innavlsgraden i populasjonen har vært høyt prioritert de siste 10 årene. Klubben har satset kraftig på å få inn helt ubeslektede avlsdyr fra andre land lengre sør i Europa for å bruke på dyr født her hjemme. Dette har gitt gode resultater med hensyn til innavlsgraden på fødte norske valper de siste fem år. Mens gjennomsnittlig innavlsgrad fra 2002-2006 var 2,9 er den i perioden fra 2006-2012 sunket til 0,2. Dette er langt under gjennomsnittlig innavlsgrad i andre raser det er naturlig å sammenligne seg med.

Vi vil fortsatt forsøke å holde denne så lav som praktisk mulig, men det vil også være naturlig å sørge for at de beste avlsdyrene får flest avkom. Et avlsdyrs verdi bedømmes ut i fra om det har fått avkom med en kvalitet som er bedre enn gjennomsnittet for rasen.

Bruk av avlsdyr

Det vil vanligvis ikke bli godkjent mer enn 20 valper etter noe foreldredyr. I en så liten rase vil det også være gunstig å se hva en kombinasjon har gitt før et avlsdyr blir benyttet flere ganger. Spesielt viktig er det her å være oppmerksom på lidelser som kan ha arvelig opprinnelse. De fleste avlhundene som har vært bruk i avl har mellom 10 og 20 avkom. Kun få hunder, 2 stk, har de siste år mer enn 20 valper etter seg. Disse få har til gjengjeld ikke gitt mange avkom som brukes i avl.

En annen hund har selv to kull med til sammen 20 avkom. Der har 5 avkom fra første kull blitt brukt i avl og disse linjene dominerer i avlen i Norge i dag.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

Klubben har i en årrekke gitt tilskudd til sine medlemmer som ønsker å importere nytt avlsmateriale fra andre land enn Sverige. Denne tilskuddsordningen har fungert meget bra, og et større antall nye avlshunder har kommet inn i avl i Norge på denne måten. Nå har flere av disse hundene fått avkom som er voksne. Det vil bli meget interessant å se om satsingen her har svart til forventningene.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Et viktig kortsiktig mål vil være at flest mulig valpekjøperne sørger for å merittere og HD-røntge sine hunder slik at flere hunder kan benyttes i avl. Alt for få hunder blir HD røntget. Spesielt er det alt for få hannhunder som blir HD røntget.

Det er også et prioritert mål å holde innavlsgraden så lav som mulig.

Det er heller ingen grunn til å vike på prinsippene om at ingen hunder skal ha mer enn 20 avkom.

Bayersk Viltsporhund

Det er sterkt ønskelig med flere hunder med importerte foreldre som blir merittert og brukt i avl. Spesielt bør det legges vekt å få frem gode hannhunder.

Prioritering og strategi for å nå målene

I 2008 kjørte klubben en stor spørreundersøkelse til alle sine medlemmer for å klarlegge rasens helsetilstand. Et av spørsmålene der var hvorfor de enkelte ikke HD-røntget sine hunder. Svaret her var ofte økonomiske årsaker eller at hunden ikke skulle benyttes i avl. Noen svarte her at de ville HD-røntge dersom det ble spørsmål om avl. Derfor er det viktig å øke forståelsen av at hunder ikke kommer på tale å benytte i avl uten kjent HD status.

Fortsatt støtte til valpekjøpere som drar til kontinentet for å kjøpe nytt avlsmateriale vil opprettholdes så lenge det er behov for det.

Noen oppdrettere ønsker å reise utenlands for å parre sine tisper. Som et resultat av dette er flere kull er de seinere år født etter tyske hannhunder. Det arbeides nå med å få frem gode avlshunder fra disse kombinasjonene.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Bayersk viltsporhund er jevnt over en sunn, frisk og fruktbar rase. De fleste hunder blir gamle, noen svært gamle. Hunder over 12 år sees relativt ofte. Men en Bayer er en hund i aktiv bruk og en del dør unge som følge av skader og ulykker.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Det er kjent tilfeller med hjertefeil, epilepsi, Hypothyreose, HD og muskelsvinn.

Hjertefeil ender ofte fatalt for individet og er meget alvorlig for rasen. Utbredelsen er liten, men det blir rapportert om et og annet tilfelle med et par års mellomrom. Klubben tar dette meget alvorlig. Avlsrådet oppfordrer alle som har hunder under 5 års alder som dør plutselig å få disse obdusert. Klubben vil da dekke alle kostnadene med transport til obduksjonssted (Norges Veterinærhøgskole) og kostnad ved obduksjonen. Omkring 2005 døde 4 unge Bayere i Sverige i nær slekt. Der ble det konstatert brokk på aorta hos en av dem som ble obdusert. Her i Norge har vi konstatert hull i hjerteskillevæggen (en hund) og bakterieinfeksjon i hjerte (1 hund) ved obduksjon. Avlsrådet kjenner til ytterligere to kull med valper med hjerteproblemer. I det ene var det to søsken med bilyd der den ene ble avlivet som liten og den andre ble lovet å vokse det av seg. I et annet kull ble en hund gradvis sykere mens den vokste til. Avlsrådet arbeider for å unngå å kombinere linjer der det er kjent forekomst av hjertefeil. Betydning for individet er oftest fatal og betydning for rasen er stor.

Epilepsi. Epilepsi finnes i Bayerrasen. Det bør, ved utvelgelse av avlsdyr, skilles mellom epilepsi som oppstår spontant før to års alder og epilepsi som forekommer hos eldre hunder.

Bayersk Viltsporhund

Det rapporteres om enkelte eldre hunder som utvikler epilepsi, men det behøver ikke skyldes arvelige faktorer.

Derimot når hunder under 2 år utvikler sykdommen uten å ha vært utsatt for traumer kan det være naturlig å mistenke arvelige faktorer. I den seinere tid har avlsrådet fått melding om to unge hunder som har utviklet denne sykdommen. Begge har blitt avlivet. Den ene hunden var fra de gamle norske linjene og den andre var importert. Når sykdommen opptrer hos svært unge hunder får den ofte fatale konsekvenser for individet. Betydning for rasen er stor og avlsrådet ser meget alvorlig på denne lidelsen og følger utviklingen nøye.

Hypothyreose. Enkelte Bayerisk Viltsporhunder kan utvikle hypothyreose i ung alder. Dette kan diagnostiseres med blodprøver. Hunder som viser seg å ha utviklet denne sykdommen blir som oftest symptomfri ved medisinerings. Sykdommen er utbredt i rasen både i Norge og i utlandet. Arvegangen er ikke klarlagt. Betydning for rasen er middels og for individet betyr det som regel noe nedsatt bruksverdi. Avlsrådet følger med utviklingen av utbredelsen.

Hofteledds dysplasi HD er en feilutvikling av tilpasningen i hofteleddet. Den skyldes en kombinasjon av uheldig miljø og arv. Dessverre har det de siste 30 år vist seg at utbredelsen av HD er stabil. Det kan bero på at lidelsen har en betydelig lavere arvelighet enn først antatt.

Det blir generelt HD-røntget alt for få individer av rasen. Spesielt er det veldig få hannhunder som blir undersøkt. Derfor har vi ikke oversikt over hvor stor utbredelse lidelsen har. En del oppdrettere går igjen med få hunder med kjent HD status i sitt oppdrett. Dette medfører at det blir mange hunder som aldri kommer på tale brukt i avl. Og rasen sliter mer enn nødvendig med å finne ubeslektede individer til videre avl. Her ligger det et ansvar på de oppdretterne som har sjeldne blodslinjer i sitt oppdrett. De må arbeide mer for å selge sitt oppdrett til kjøpere som meritterer hundene sine.

Betydning for rasen er middels og betydning for individet vil ofte være nedsatt bruksverdi ved alvorlig grad HD.

Muskelsvinn i kraniet, Myositis Eosinophilica. Dette er en sjelden sykdom som vanligvis opptrer hos eldre hunder. Den arter seg ved at muskler i kraniet gradvis degenereres og forsvinner. Dette brer seg videre utover kjeve og hals og i ekstreme tilfeller rammes hele hunden. Det finnes ikke medisin og sykdommen vil etter hvert bli så invalidiserende at hunden må avlives.

Sykdommen er kjent fra tre individer i landet de siste 10 år. Den ene hunden var kun 3 år gammel da den ble rammet.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Forekomst av reproduksjonsproblemer er sjelden. De er kjent enkelt tilfeller av misdannelser som fører til keisersnitt, men jevnt over føder Bayere lett og har store kull. 6,9 valper i snitt pr valpekull de siste ti år.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Målet med avl av Bayerisk Viltsporhund i Norge i dag er å bevare en rase som er sunn, frisk, eksteriørmessig rasetypisk og bruksdugelig. Vi søker hele tiden å holde innavlsprosenten så lav som mulig. Målet er hele tiden å lage hunder som uten betenkelighet når som helst kan

Bayersk Viltsporhund

eksporteres til hjemlandet og gå rett inn i den jobben Bayere alltid har hatt i sitt hjemland: ettersøk av skadde dyr.

Prioritering og strategi for å nå målene

Avlsrådet må hele tiden oppmuntre seriøse oppdrettere til å ha kull på gode hunder. De beste hundene bør ha flere valper enn de mindre gode. En god avlshund bedømmes ut i fra kvaliteten på avkommet den gir. En god avlshund har avkom som har en høyere kvalitet enn gjennomsnittlig for rasen.

Avlsrådet må arbeide for at flere valpekjøpere meritterer og røntger sine hunder. Alt for mange norskfødte valper kommer aldri på tale å bruke i avl fordi de ikke er undersøkt for HD. De oppdretterne som regelmessig har kull med Bayeriske Viltsporhunder bør samarbeide og se lengre fremover med tanke på kombinasjon av blodslinjer og gjensidig bruk av avlshunder. Spesielt er det viktig å sørge for at flest mulig avkom etter importerte hunder blir HD undersøkt og vist på prøver og utstillinger. Bare slik kan vi se om en import har vært vellykket.

Mentalitet og bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester

Bayersk Viltsporhunder stilles regelmessig til start på blod- og fersksporprøver. En meget stor del av de norske Bayere er offentlig godkjente ettersøks hunder. Årlig stiller omkring 30 ekipasjer opp og går Bruksprøve for Schweisshund. Det er en meget realistisk måte å undersøke en hunds bruksegenskaper på. Det er nå et krav at alle Bayere som skal benyttes i avl starter på Bruksprøve for Schweisshund.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

En rasetypisk Bayer er reservert ovenfor fremmede og meget sterkt knyttet til sin eier. Den er en utpreget enmannshund. Den er også svært aktiv og har en meget intens personlighet. Ettersøk av skadet vilt krever en hund med stor grad av pågåenhet og stahet, samt at hunden har en solid psyke. Den skal ikke la seg stoppe av at spordyret snur seg mot den eller skuddsmell. Bayerisk Viltsporhund har utviklet dette gemyttet gjennom generasjoner slik at hunden skal fungere optimalt etter hensikten. Nettopp dette gemyttet er en forutsetning for at hund og fører kan utvikle det nære og viktige samarbeidet og yte maksimalt på ettersøk.

Det har forekommet tilbakemeldinger fra utstillingsdommere og veterinærer om at noen Bayeriske Viltsporhunder er lite tilgjengelig for fremmede. Siden Bayer ikke er en norsk rase er det ikke vår oppgave å endre på vesentlige rasetrekk som ellers er identiske med det vi finner i rasen i dens hjemland.

Noen Bayere kan også være i overkant reservert og dette kombinert med dårlig miljøtrening kan resultere i hunder som kan være utfordrende. Det kan ofte være vanskelig å skille mellom arv og miljø her.

Det er selvsagt svært uønsket med aggressive og uhåndterlige hunder.

Bayersk Viltsporhund

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Målet her er å bevare rasen som en god brukshund med et rasetyrisk gemytt på linje med hunder i hjemlandet. Det er ikke ønskelig å endre gemyttet på Bayere slik at de kan bli mer lik selskapshunder generelt. Det vil kunne føre til at viktige bruksegenskaper går tapt.

En Bayer skal først og fremst være en utpreget jakt- og brukshund. I dag er det svært sjelden å se en Bayer som rene selskapshunder. Det er mye fordi oppdrettere ikke ønsker å selge til "ikke jegere", men også pga hundens aktive gemytt og bestemte vesen. Det er heller ikke ønskelig å se flere Bayere som rene selskapshunder.

Prioritering og strategi for å nå målene

Vi bør skjerpe bevisstheten om å bevare Bayer som den er i dag. Stille høye brukskrav til avlshunder og våre hunder generelt. Vi må også holde valpeproduksjonen under kontroll, slik at det hele tiden ikke er overproduksjon av valper. Samtidig bør det til enhver tid være valper under planlegging slik at potensielle valpekjøpere ikke må velge andre raser i ventetiden.

Vi må gjøre oppdrettere bevisste på at de må strebe etter å selge til de riktige valpekjøperne, de som ønsker å bruke hundene til jakt og ettersøk. De samme valpekjøperne må også få vite at en Bayer skal ha sitt rasetyriske gemytt for å være spesielt godt egnet til oppgavene den skal løse som ettersøkshund.

Atferd

Atferdsproblemer

Stress, bjeffing i utide, aggressivitet og mistenksomhet ovenfor fremmede forekommer.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Målet er å redusere forekomsten av arvelige atferdsproblemer. Stress, bjeffing, overdreven mistenksomhet og aggressivitet er ikke ønskelig. Vi ønsker en rase med mindre variasjon i gemyttet, og færre hunder som kommer i den ekstreme kategorien. Samtidig vil vi bevare bruksegenskapene. Dette kan ofte bli en konflikt ved utvelgelse av avlsdyr, og det vil derfor måtte påregnes at vi må bruke tid på dette. Ved en helseundersøkelse utført i 2008 anførte kun 2 av 88 bayereiere at de mente hunden hadde dårlig gemytt.

På bakgrunn av dette anses ikke disse problemene å være så utbredt at det på nåværende stadium må settes i verk tiltak. Klubben følger nøye med den videre utviklingen her.

Prioritering og strategi for å nå målene

Det er ønskelig at avlshunder ikke tilhører ytterpunktene med hensyn til gemytt. Dersom en avlshund, som et eksempel har tendens til stress, bør den pares med en avlshund som ikke har samme tendens. Slik søker vi ikke å doble en negativ adferd i avkommet. Det vil også være målet med alle parringer der vi kjenner foreldredyrenes gemytt.

Dessverre får vi ikke alltid hele bildet ved bruk av hannhunder utenlands.

På lang sikt håper vi å få et mer ensartet gemytt. Da vil vi forhåpentligvis være i den situasjon at vi kan velge helt bort de mest brysomme egenskapene.

Bayersk Viltsporhund

Slik situasjonen er nå med et begrenset utvalg av avlsdyr er det vanskelig å kunne følge dette slavisk.

Eksteriør

Eksteriørbedømmelser

Eksteriørkvaliteten hos Bayerisk Viltsporhund er jevnt over god og rasen har forholdsmessig mange NUCH. Det er til dels store variasjoner i type i denne rasen. Det samme ser vi i andre land som vi henter nytt blod i fra. Ikke minst gjelder dette Tyskland, som jo er rasens hjemland.

Det er ikke mange "vanlige" eksteriørfeil hos Bayerisk Viltsporhund.

Men oppdrettere bør være oppmerksomme på kort overarm, dårlig vinkling i forpart og veik underkjeve. Noen hunder kan også ha dårlige vinkler i bakparten og det medfører ofte en lett trippende gange. Bayere har ofte et ganske markert saksebitt, men direkte overbitt er uvanlig. Hodet skal ikke virke snipete verken fra siden eller forfra.

Dessverre er rasen forholdsvis sjelden i utstillingsringen, og mange dommere ser alt for få hunder gjennom sin karriere til å være sikre i sin bedømmelse. Derfor kan bedømmelsen ofte sprike i alle retninger med en og samme hund for samme dommer. Dette ligger dessverre utenfor klubbens mulighet å gjøre noe med, men de som stiller sin hund på utstilling bør være klar over problemet.

Overdrevne eksteriørtrekk

Her har vi i dag ikke noen kjente problemer.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Vi ønsker oss en middelstor, middels kraftig hund med god pels. God pels bør vektlegges mer i den videre avl.

Det kan også være ønskelig med en mer type lik hund generelt da det er svært stor naturlig variasjon her.

Prioritering og strategi for å nå målene

Avlshunder som ikke har underull bør som regel kombineres med hunder som har god pels med underull.

Hunder som er svært ulike typemessig vil gi store variasjoner hos sitt avkom. Dette forsterkes når vi har så lav innavlsgrad, som det vi nå har, gjennomsnittlig i rasen. På lang sikt vil slik avl likevel gi en større andel hunder som har samme type.

Bayersk Viltsporhund

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Målet er å bevare rasen som en god brukshund med et rasetypisk gemytt på linje med hunder i hjemlandet. Det er ikke ønskelig å endre gemyttet på Bayere slik at de kan bli mer lik selskapshunder generelt. Det vil kunne føre til at viktige bruksegenskaper går tapt.

Målet er også å redusere forekomsten av arvelige atferdsproblemer. Stress, bjeffing, overdreven mistenksomhet og aggressivitet er ikke ønskelig. Vi ønsker en rase med mindre variasjon i gemyttet, og færre hunder som kommer i den ekstreme kategorien. Samtidig vil vi bevare bruksegenskapene.

Klubben anser det også som en prioritert oppgave å sørge for at de fleste Bayere født i Norge skal ha så god pels som det lar seg gjøre innenfor standarden, om mulig med litt underull. Det vil kunne bli gunstigere for bruksverdien for våre hunder seinhøstes og om vinteren.

Den store variasjonen av ulike typer Bayer vil det være vanskeligere å gjøre noe med, da vi ønsker lav innavlsprosent i rasen. Vi er fortsatt avhengige av import av avlsmateriale fra utlandet der bruksegenskaper er langt viktigere enn type eksteriørmessig.

Plan for videre arbeid i klubben

Vi bør skjerpe bevisstheten om å bevare Bayer som den er i dag. Vi må stille høye brukskrav til avlshunder og våre hunder generelt. Vi må også bestrebe oss på holde valpeproduksjonen under kontroll, slik at det hele tiden ikke er overproduksjon av valper. Samtidig bør det til enhver tid være valper under planlegging slik at potensielle valpekjøpere ikke må velge andre raser i ventetiden.

Vi må gjøre oppdrettere bevisste på at de må strebe etter å selge til de riktige valpekjøperne, det vil si de som ønsker å bruke hundene til jakt og ettersøk. De samme valpekjøperne må også få vite at en Bayer skal ha sitt rasetypiske gemytt for å være spesielt godt egnet til oppgavene den skal løse som ettersøkshund.

Det vil i tiden som kommer fortsatt være en prioritert oppgave å verne om den gode kvaliteten som vi i dag har på Bayersk Viltsporhund. Avlsrådet holder hele tiden et våkent øye med rasens tilstand med tanke på gemytt, bruksegenskaper, innavlsgrad og helse.

